

Posudek oponenta bakalářské práce

Julie Jägerová: Postoj katolíckej cirkve k režimu ve Vichy, Praha 2014, 56 stran rkp.

Julie Jägerová se ve své práci zabývá neobyčejně zajímavým a i ve středoevropské perspektivě nosným tématem kohabitace katolíckej cirkve s autoritářskými, resp. totalitními režimy dvacátého století. Protože problematice vichistické Francie obecně, a vztahu francouzského episkopátu k jejímu establishmentu zvlášť, nebyla v české historiografii dosud věnována pozornost, považuji výběr tématu za vhodný. Je tomu tak přesto, že autorka čerpá z vydaných pramenů a zahraniční odborné literatury, která je poměrně bohatá. Práce má značný popularizační potenciál, což v cílech akcentuje sama autorka, bylo by ji však možné také využít pro případnou komparaci např. s vývojem na Slovensku.

Autorka svou práci rozdělila do tří kapitol. V úvodní se věnuje vztahu cirkve a státu v období třetí republiky. Stranou její pozornosti však nezůstalo ani společenské postavení cirkve, zejména její vztah k *Action française*, která přitahovala také konzervativní katolíky. Jak autorka dokládá, týkalo se to i řady biskupů, které Vatikán po roce 1926 nahradil méně konzervativními osobami. Zde by byl jistě velký potenciál pro další výzkum, který by však již měl probíhat i na francouzské půdě. Maurras podobně jako Mussolini totiž vábil mnohé konzervativce vč. aristokratů, byť některé přece jen odrazovala jejich antiklerikálnost. Zde by byla možná komparace s českým prostředím. Platí to i o nárůstu zbožnosti během druhé světové války, která byla patrná také u nás.

Stěžejní částí díla jsou 3. a 4. kapitola, ve kterých se autorka věnuje spolužití cirkve a vichistického režimu. Autorka předkládá zajímavou tezi, že církev sehrála velmi důležitou roli při podpoře francouzského válečného úsilí, kdy odmítala nacismus jako novopohanství. Autorka poměrně důkladně analyzovala vývoj postoje episkopátu ke třetí republice a

vichistickému režimu. Došla k závěru, že přibližování hierarchie a Petainovy vlády bylo poměrně váhavé, ačkoli církve akcentovala její snahu o zacílení politiky na podporu práce a rodiny. Současně prokázala, že episkopát nebyl v přístupu k Vichy jednotný, většina jeho členů zaujala rezervovaný postoj. Hlasitějších kritiků některých jeho kroků (např. vůči židům) bylo poměrně málo, ale stejně tak se nedostávalo ani rozhodných stoupců spolupráce s Německem. Autorka tak nabídla plastický obraz vztahu episkopátu a státu zbavený zkratkovitých tvrzení a zjednodušených interpretací.

Jägerová prokázala schopnost vědecké práce, zvláště oceňuji profesionálně provedenou kritiku pramenů. Výsledek jejího úsilí je na úrovni plně odpovídající nárokům kladeným na BP. Jistou „vadou na kráse“ je však absence studia nevydaných pramenů a technické nedostatky (formátování). Vzhledem k tomu, že jde o bakalářskou práci, nepovažuji tyto nedostatky za zásadní a práci doporučuji k obhajobě.

Navrhované hodnocení: **výborně/velmi dobře**

Praha, 6. srpna 2014

doc. PhDr. Václav Horčíčka, Ph.D.